

Research Papers

“कुक्कुटपालन व्यावसायिकांच्या आर्थिक व सामाजिक परिस्थितीचा अभ्यास”

प्रा. डॉ. विकास ज. पवार
अर्थशास्त्र विभाग प्रमुख,
सी. के. गोयल महाविद्यालय, दापोडी, पुणे 12.

प्रस्तावना :-

भारत हा कृषीप्रधान देश आहे. परंतु अलिकडील काळात दुष्काळ, पाणीटंचाई, विजटंचाई, शेतमालास योग्य भाव न मिळणे, कर्जभार, शासकीय योजनांची योग्य अंमलबजावणी नसणे या वेगवेगळ्या कारणामुळे शेतीव्यवसाय धोक्यात आला आहे. त्यामुळे अलीकडे शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या वाढल्या आहेत. त्यामुळे शेतीस पुरक असणाऱ्या व्यवसायांचा विकास होणे अत्यंत आवश्यक आहे. त्यादृष्टीने कुक्कुटपालन व्यवसाय हा एक अत्यंत महत्वाचा विकसित होणारा व्यवसाय आहे. त्यामुळे कुक्कुटपालन व्यवसायास आधुनिक काळात महत्व प्राप्त होत आहे.

भारतीय अर्थव्यवस्था ही कृषीप्रधान आहे. शेती व्यवसाय हा निसर्गावर अवलंबून आहे. नैसर्गिक घटकांची शाश्वती नसल्यामुळे व पर्जन्यमान कमी –अधिक असल्यामुळे शेती व्यवसाय धोक्यात आला आहे. शेतीला पुरक व्यवसाय म्हणून अलीकडे कुक्कुटपालन व्यवसाय संपुर्ण जगात एक यशस्वी व्यवसाय म्हणून नावारुपाला आला आहे. घरगुती छोट्या प्रमाणावर चालणाऱ्या कुक्कुटपालन व्यवसायाचे रूपांतर व्यावसायिक कुक्कुटपालनांमध्ये व्हायला 1960 मध्ये सुरुवात झाली. ब्रॉयलर कुक्कुटपालनाला व्यावसायिक स्वरूप भारतामध्ये प्रथम ‘अर्बर ऐक्रेज’ या अमेरिकन कंपनीने 1960 ते 70 च्या दशकामध्ये आणले. पुण्याजवळ तळेगाव येथे या कंपनीने पहिल्या अद्यावत आधुनिक अशा अंडी उबवणूक केंद्राची (हॅचरी) मुहूर्तमेढ रोवली.

सध्या वाढत्या लोकसंख्येच्या अन्नविषयक गरजा भागविण्यासाठी प्राणिजन्य पदार्थांच्या मागणीमध्ये वाढ होत आहे. भारतासारख्या प्रगतशील देशामध्ये कुपोषणाचा प्रश्न प्रभावीपणे हाताळण्यासाठी दूध अंडी व मांस (चिकन) हे तुलनेने स्वस्त, सर्वत्र उपलब्ध होणारे व चांगल्या प्रतिच्या प्रथिनांचे, क्षार व जिवनसत्त्वांचे भांडारच असल्यामुळे मानवाचा आहार संतुलीत करण्यासाठी याचा वापर करता येतो. कुक्कुटपालन व्यवसायातून निर्यातीच्या संधीही मोठ्या प्रमाणावर वाढत आहेत भारतातून प्रामुख्याने खाण्याची अंडी (जॅसम म्हहे) कवचरहीत अंडी (शतब्रमद म्हहे) उबणुकीची अंडी (म्बबीपदह म्हहे) अंडी पावडर (म्हह चूकमत) व पोल्ट्री मांसाची निर्यात होते. सध्या कुक्कुटपालन व्यवसायाचा विकासदर 16टक्के ते

18 टक्के आहे अंड्यांच्या उत्पादनात भारताचा जगात तिसरा क्रमांक लागतो भारतातील अंड्याचे वार्षिक उत्पादन 50,000 / – दशलक्ष आहे त्याचे मूल्य 6300 कोटी रुपये आहे. कोंबडी मांसाचे (ब्रायलर) उत्पादनात भारताचा जगात पाचवा क्रमांक ओ. त्याचे वार्षिक उत्पादन 2.25 दशलक्ष असून त्याची किंमत 9000 कोटी रुपये आहे. भारतातील पोल्ट्री उत्पादनांची निर्यात 1995–96 ला 26.21 कोटी रुपयाची होती तीच निर्यात 2005–06 मध्ये 167 कोटी रुपये पर्यंत वाढली आहे. यासर्व दृष्टीने कुक्कुटपालन व्यवसायास महत्व प्राप्त होत आहे.

विषयाचे महत्व

- 1) कुक्कुटपालन व्यवसाया हा देशातील प्रमुख शेतीसंबंधीत व्यवसायापैकी एक प्रमुख व्यवसाय आहे.
 - 2) कुक्कुटपालन व्यवसाया हा देशातील प्राणीज व्यवसायातील वेगाने वाढणारा व्यवसाय आहे.
 - 3) कुक्कुटपालन व्यवसायामध्ये प्रत्यक्ष व अप्रत्यक्ष रोजगार निर्माण होतो अभ्यासाची उद्दिष्टे
- 1) कुक्कुटपालन व्यवसायिकांच्या आर्थिक व सामाजिक परिस्थितीचा अभ्यास करणे
 - 2) कुक्कुटपालन व्यवसायिकांच्या समस्यांचा अभ्यास करणे
- संशोधन पध्दती : कुक्कुटपालन व्यावसायिकांच्या आर्थिक व सामाजिक परिस्थितीचा अभ्यास करण्यासाठी पुणे जिल्ह्यातील शिरूर तालुक्यातील आंधळगाव व शिक्रापूर या दोन गावातील अनुक्रमे 11

व 13 कुक्कुटपालन व्यावसायिकांची प्राथमिक माहिती घेतली आहे. तसेच प्रकाशित दुय्यम साहित्याचा वापर केला आहे.

तक्ता क्र. ३

ब्रॉयलर कुक्कुटपालनातून मिळणारे प्रतिपक्षी उत्पन्न

तक्ता क्र.१

पुणे जिल्ह्यातील पशुधन

अ.नं.	वर्ष	एकूण पशुधन	एकूण कोंबडया	एकूण कुक्कुट जातीच्या पक्षांची संख्या
१	२००४-०५	२२,९०,०८१	२१,५८,५९४	३९,४९,९८५
२	२००५-०६	२२,९०,०८१	२१,५८,५९४	३९,४९,९८५
३	२००६-०७	२२,९०,०८१	२१,५८,५९४	३९,४९,९८५
४	२००७-०८	२०,२२,९४३	१७,३२,२९१	५४,७८,२२२
५	२००८-०९	२०,२२,९४३	१७,३२,२९१	५४,७८,२२२

आधार – पुणे जिल्हा सामाजिक व आर्थिक समालोचन

वरील तक्त्यात पुणे जिल्ह्यात असणाऱ्या पशुधनाची स्थिती दर्शविली आहे. 2004-05 ला एकूण पशुधन 22,90,081 होते तेच 2008-09 ला 20,00,943 इतके कमी झाले एकूण कोंबडया याच काळात 21,58,594 होत्या त्या 17,32,943 इतक्या कमी झाल्या आहेत. मात्र याच काळात एकूण कुक्कुटजातीच्या पक्षांची संख्या 39,41,985 वरून 54,78,222 इतकी वाढली आहे.

तक्ता क्र. २

शिरूर तालुक्यातील पशुधन

अ.नं.	वर्ष	एकूण पशुधन	एकूण कोंबडया	एकूण कुक्कुट जातीच्या पक्षांची संख्या
१	२००४-०५	२,०६,८१३	१,१४,०९५	२,१४,८९८
२	२००५-०६	२,०६,८१३	१,१४,०९५	२,१४,८९८
३	२००६-०७	२,०६,८१३	१,१४,०९५	२,१४,८९८
४	२००७-०८	१,९६,६५२	१,१५,५७६	२,३०,५२९
५	२००८-०९	१,९६,६५२	१,१५,५७६	२,३०,५२९

आधार- पुणे जिल्हा सामाजिक व आर्थिक समालोचन

वरील तक्त्यात शिरूर तालुक्यात असणाऱ्या पशुधनाची स्थिती दर्शविली आहे. 2004-05 ला एकूण पशुधन 2,08,813 होते ते 2008-09 ला 1,96,652 इतके कमी झाले आहे. याच काळात एकूण कोंबडयाचे प्रमाण 1,14,095 वरून 1,15,576 इतके वाढले आहे. मात्र एकूण कुक्कुट जातीच्या पक्षांची संख्या याच काळात 2,14,898 वरून 2,30,529 इतकी वाढली आहे.

अ. नं.	तपशिल	बॅच क्रमांक						सरासरी उत्पन्न रु
		१	२	३	४	५	६	
१	सरासरी प्रतिपक्षी वजन(कि. ग्रॅम)	१.७५	१.७५	१.७५	१.७७	१.७८	१.७७	१.७६
२	सरासरी प्रतिकिलो किंमत (रु)	३१.३८	३१.०५	३१.६८	३१.१६	३१.३४	३०.७७	३१.२३
३	सरासरी प्रतिकिलो उत्पादन खर्च (रु.)	२९.३०	२९.४६	२९.२३	२८.९७	२८.९४	२८.८९	२९.९२
४	सरासरी प्रतिकिला नफा (रु)	२.०७	१.५९	२.४४	२.१९	२.००	१.८९	२.११
५	सरासरी प्रतिकिलो निव्वळ नफा (रु)	४.१०	३.२५	४.७५	४.३४	४.७३	३.८०	४.१७

आधार – Poultry report – Estimation of total production of broiler MATE and its costing in Maharashtra – March 2006

वरील तक्त्यानुसार ब्रॉयलर पक्षांचे सरासरी वजन 1.76 किलो ग्राम असून, त्यासाठी येणारा सरासरी खर्च 43.68 रुपये येतो तर त्यापासून मिळणारे उत्पन्न 47.85 रुपये आहे. म्हणजेच ब्रॉयलर पक्षांचे दोन महिने संगोपन करून विक्री केल्यास प्रतिपक्षी केवळ 4.17 रुपये निव्वळ नफा मिळतो. साधारण पणे बहुतांशी फार महे आकारमानाने 1500 पक्षांचे असल्याने उत्पादकांना प्रति बॅच फक्त 6255 रुपये ऐवढे उत्पन्न मिळते.

शिरूर तालुक्यातील आंधळगांव व शीक्रापूर या गावातील कुक्कुटपालन व्यावसायिकांची माहिती संकलीत केली असता. औशधे, कामगार, खाद्य, वाहतुक, विज, कर्जावरल व्याज, या विविध खर्चाचा विचार केल्यास प्रतिपक्षी 16 आठवड्याच्या लेअरचा सरासरी खर्च 386.82 रुपये आढळून आला. तर अंडी, मांस, व विश्ठा, यांची विक्री करून प्रतिपक्षी 454.6 रुपये इतके उत्पन्न मिळते. याचा अर्थ प्रतिलेअर (बॅच) प्रतिपक्षी सरासरी 67.78 रुपये निव्वळ नफा मिळतो. साधारण पणे 1500 कोंबडयांची क्षमता असणारे फार्म आहे. म्हणजे अशा व्यवसायीकांना तीन महिन्याला सरासरी 1,01,670 रुपये उत्पन्न मिळते.

प्रत्यक्ष पहाणी नुसार प्रशिक्षण घेतलेल्या व्यवसायीकांचे प्रमाण फक्त 19 टक्के होते. तर प्रशिक्षण न घेतलेल्या व्यवसायीकांचे प्रमाण 81 टक्के होते. यावरून या व्यवसायात व्यवसायीक प्रशिक्षणाचे प्रमाण खुपच कमी आहे. असे दिसून येते. त्यामुळे मिळणाना नफा कमी मिळतो. एकूण 24 कुक्कुटपालन व्यावसायिकांची प्रत्यक्षात माहिती घेतली असता. फक्त एक व्यवसायीक मांस व अंडी उत्पादन घेत होता. बाकी सर्व व्यवसायीक फक्त मांस उत्पान घेणारे व्यवसायीक आहेत. मांसल कोंबडीचे उत्पादन म्हणजे कमी काळात अधिक उत्पन्न मिळवून देणारा व्यवसाय आहे. तसेच उत्पादन खर्च देखील कमी येतो. या पक्षांचे अधिक निगा ठेवावी लागत नाही. कोंबडयांच्या मांसाला बारा महिने बाजारात मागणी असते. त्यामुळे अधिकअधिक व्यवसायीक मांसल कोंबडयांचे उत्पादन करताना अडळत आहेत. एकूण कुक्कुटपालन लाभ धारकांपैकी 71 टक्के व्यवसायीकांनी संस्थात्मक घटकाकडून (सहकारी बँका, पतसंस्था, सरकारी अनुदान इत्यादी) भांडवल उभारणी केली आहे. तर 29 टक्के व्यवसायीकांनी स्वनिधीचा वापर केलेला दिसून येतो. तसेच 88

टक्के उत्पादकांनी घरचेच मनुष्यबळ वापरेले आढळते तर जे सहकारी कुक्कुटपालन व्यावसायिक आहेत त्यांनीच बाहेरचे मनुष्यबळ कामावर घेतले आहे.

समस्या –

- 1) कुक्कुटपालन व्यावसायिकांना भांडवली खर्च मोठ्या प्रमाणावर करावा लागतो. यासंदर्भात भांडवल उभारना प्रामुख्याने जागा कागदपत्रे, लाईट, वाहतूक मार्ग या बाबत अडचणी येतात.
- 2) कुक्कुटपालन व्यवसाय हा विखुरलेला असल्यामुळे वाहतूक मार्ग व वाहतूक साधने उपलब्ध होणे अडचणीचे होते.
- 3) कोबडी खाद्य व औषधे योग्य वेळी उपलब्ध होण्यात अडचण निर्माण होते.
- 4) अर्थिक परिस्थिती कमकुवत असल्यामुळे जागेवरच कमी किंमतीला व्यापाऱ्यांना कोबड्या विकण्यास लागतात.

निष्कर्ष –

- 1) क्षेत्रीय पाहणीवरून असे दिसून आले आहे की सर्वाधिक कुक्कुटपालन व्यवसायिक हीन्दू (मराठा) समाजाचे आहेत. त्यांचे प्रमाण 68 टक्के आहे. अनुसूचित जातीचे 23 टक्के तर अनुसूचित जमातीचे 8 टक्के व्यवसायिक आहेत.
- 2) कोबड्या वाढविण्यासाठी वापरण्यात येणाऱ्या पध्दतीवरून असे दिसून आले की 98 टक्के व्यावसायिक मांसल कोबड्यांचे उत्पादन करीत असून त्यासाठी ते गादी पध्दतीचा वापर करतात. तर 2 टक्के व्यवसायिक मांसल कोबडी उत्पादनाबरोबर अंडी उत्पादनही घेतात. यासाठी ते पिंजरा पध्दतीचा वापर करताना दिसतात.
- 3) कुक्कुटपालन व्यवसायासाठी 91 टक्के व्यवसायिक विजेचा वापर करीत आहेत. अनियमित वीपपुरवठा व भारनियमाचा त्रास सर्वच व्यवसायिकांना होत असून. त्याचा व्यवसायावर प्रतिकूल परिणाम होत आहे.
- 4) कॉन्ट्रॅक्ट फार्मिंग पध्दतीचा वापर 78 टक्के व्यवसायिक करत आहेत. या पध्दतीमध्ये जी कंपनी पिल्ले पुरविते तिच कंपनी खाद्य व औषधोपचाराच्या सुविधाही परविते. व कोबड्या खरेदी करणे या सुविधा परवित्यात. यात कंपनीचाच फायदा जास्त असतो. पण व्यवसायिकांना या सर्व सुविधा वैयक्तिक पातळीवर पुरविणे शक्य होत नाही म्हणून या पध्दतीचा अवलंब केला जातो.

शिफारशी –

- 1) ग्रामीण भागातील लोकांनी अनिश्चित आशा निसर्ग लहरीवर अवलंबून असणाऱ्या शेतीतील तुटपुज्या उत्पन्नावरच अवलंबून न राहता नियमित उत्पन्नात वाढ घडवून आणण्यासाठी, दुग्धव्यवसाय, कुक्कुटपालन, शेळ्या मेंढ्या पालन, मधुमक्षिकापालन, मत्स्यपालन या सारखे शेतीपुरक जोडधंदे करावेत.
- 2) कुक्कुटपालन व्यावसायिकांनी ज्या ठिकाणी व्यवसायासाठी स्वच्छ व मुबलक पाणी उपलब्ध आहे अशा ठिकाणीच व्यवसाय सुरु करावा.
- 3) कुक्कुटपालन व्यवसाय करू इच्छिणाऱ्या व्यक्तींनी किमान शिक्षण व व्यावसायिक प्रशिक्षण घेऊनच व्यवसाय सुरु करावा. या मुळे कुक्कुटपालन व्यवसायिकांना या व्यवसायाची, कोबड्यांच्या रोगांची औषधोपचारांची, कोबडी पालनाच्या आधुनिक पध्दतीची आणि अंडी व मांसांच्या बाजारपेठेची सविस्तर माहिती प्राप्त होईल. त्यामुळे उत्पादकांचे होणारे नुकसन कमीत कमी होऊन हा व्यवसाय फायद्यात येईल.
- 4) तालुक्यातील कुक्कुटपालन व्यवसायिकांनी सहकारी तत्वावर एकत्र येऊन कुक्कुटपालन व्यवसायिकांची संघटना स्थापन करावी आणि या संघटनेच्या माध्यमातून कुक्कुटपालन व्यवसाया समोरील समस्या दूर कराव्यात.

संदर्भ सूची –

- 1) बावस्कर टेक्नॉलॉजी, कृषीविज्ञान, जून 2009
- 2) जोशी स.ना. ' कुक्कुटपालन यशाची गुरुकिल्ली, रघुवशी

प्रकाशन

- 3) जी.एस.पाटणकर ' शेतकऱ्यांचे जोंडधंदे, तिसरी आवृत्ती ऑक्टो – 1998
- 4) कुलकर्णी अनिलकुमार (कोबडी पालन, कॉन्टिनेन्टल प्रकाशन, प्रथम आवृत्ती 1986)
- 5) मोरेगांव संतोश, डॉ. पाटील अनिल, स्वयंरोजगारासाठी कोबडीपालन, (व्यवसायिक माहिती) साकेत प्रकाशन, दुसरी आवृत्ती 2008